

Sygn. akt VIII **Pa 86/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek (spr.)
Sędziowie:	Teresa Kalinka Grażyna Łazowska
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2019r. w Gliwicach

sprawy z powództwa J. P. (P.)

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o świadczenie rekompensacyjne z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 10 października 2018 r. **sygn. akt** IV P 141/18

oddala apelację.

(-) sędzia Teresa Kalinka (-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek (spr.) (-) sędzia Grażyna Łazowska

Sygn.akt VIII Pa 86/19

UZASADNIENIE

J. P. wniósł pozew przeciwko Spółce (...) S.A. w B. domagając się zasądzenia rekompensaty za utratę prawa do bezpłatnego węgla w kwocie 10.000 zł.

Pozwana Spółka (...) S.A. w B. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa. Podała, że w świetle ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla powód nie jest uprawniony do otrzymania rekompensaty. Wskazała, że to na powodzie leży ciężar dowodu, a powód nie przedłożył żadnych dokumentów, które uzasadniałyby jego żądanie

Wyrokiem z dnia 10 października 2018 r. Sąd Rejonowy w Zabrze zasądził od strony pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. na rzecz powoda J. P. kwotę 10.000 zł i nakazał pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa

- Sądu Rejonowego w Zabrze kwotę 500 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od obowiązku uiszczenia której powód był zwolniony.

Sąd Rejonowy ustalił, że:

J. P. był pracownikiem KWK (...) w Z. w okresie od 1 czerwca 1973 r. do 2 września 1982 r. Po przejściu na rentę powód był upoważniony do pobierania deputatu węglowego. Powód pracował w KWK (...) na powierzchni od 1988 r. do 2013 r. w taki sposób, by nie przekraczać limitu i otrzymywać rentę. Powód otrzymał pakiet osłonowy na podstawie uchwały (...) i na mocy porozumienia stron doszło do rozwiązania umowy o pracę z dniem 30 maja 2013 r.

Spółka (...) S.A. w B. odmówiła przyznania powodowi rekompensaty z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla.

Sąd pierwszej instancji uznał, że roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie na podstawie art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. z 2017r., poz. 1971).

W ocenie Sądu Rejonowego powód zgodnie z art. 2 pkt 1 a ma ustaloną rentę z tytułu niezdolności do pracy i pobiera to świadczenie i w trakcie pobierania renty miał uprawnienie do bezpłatnego węgla.

Powyższy wyrok w całości zaskarżyła pozwana. Rozstrzygnięciu zarzuciła:

1) naruszenie prawa materialnego, a to art. 2 pkt 1) oraz art. 5 ust. 3 pkt 1) ustawy z dnia 12 października 2017 r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla, poprzez uznanie powoda za osobę uprawnioną do rekompensaty w rozumieniu tego przepisu w sytuacji, w której powód nie przedłożył wraz z wnioskiem o rekompensatę dokumentów potwierdzających uprawnienie dożądanego świadczenia.

W oparciu o tak przedstawione zarzuty pozwana wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana zaznaczyła, że na etapie postępowania przedsądowego powód wraz z wnioskiem powinien przedłożyć dokumenty wykazujące jego uprawnienie i obowiązku tego nie wykonał.

Powód wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył:

apelacja pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i Sąd Okręgowy je podziela.

Przepis art. 2 pkt 1) ustawy z dnia 12 października 2017 r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla określa osoby uprawnione do otrzymania rekompensaty. Zgodnie z tym przepisem za osobę uprawnioną do świadczenia rekompensacyjnego uważa się emeryta i rencistę mających ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zwanej dalej "rentą", i pobierających to świadczenie, uprawnionych w trakcie pobierania świadczenia z tytułu emerytury lub renty do bezpłatnego węgla na podstawie postanowień układów zbiorowych pracy, porozumień lub innych regulacji obowiązujących w przedsiębiorstwie górniczym, które utraciły moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy, na skutek zawartych porozumień lub dokonanych wypowiedzeń oraz wdowy, wdowców i sieroty mających ustalone prawo do renty rodzinnej po osobie o której mowa w lit. a.

Z kolei przepis art. 5 ust. 3 ustawy określa wymogi jakie musi spełniać wniosek o wypłatę świadczenia. Zgodnie zaś z art. 5 ust. 5 ustawy w przypadku gdy wniosek o wypłatę rekompensaty nie zawiera danych, o których mowa

w ust. 2 lub nie dołączono do niego dokumentów, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, przedsiębiorstwo wypłacające niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku lub dołączenia dokumentów lub oświadczenia w terminie 7 dni. Jeśli pozwana uznała, że wniosek powoda ma braki powinna skorzystać z możliwości wezwania do ich uzupełnienia.

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał powoda za osobę uprawnioną do świadczenia z tytułu rekompensaty.

J. P. pracował w KWK (...) w okresach od 1 czerwca 1973 roku do 2 września 1982 roku i od 1988 roku do 30 maja 2013 roku. W ostatnim z wymienionych okresów pracował na powierzchni i był rencistą. Na rentę przeszedł 3 września 1982 roku i pobiera ją nadal. Powód jako rencista pobierał deputat węglowy do końca 2014 roku, a to w związku z likwidacją prawa do bezpłatnego węgla dla emerytów i rencistów mocą uchwały zarządu (...) S.A. nr (...).

W tej sytuacji powód spełniał przesłanki do uznania go za osobę uprawnioną do rekompensaty w rozumieniu art. 2 pkt 1) ustawy z dnia 12 października 2017 r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla. Sąd pierwszej instancji nie naruszył prawa materialnego.

W związku z powyższym apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

(-) Sędzia Teresa Kalinka (-) Sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek (spr.) (-) Sędzia Grażyna Łazowska